

FONB

177/62

MI VAN MA ?

Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára
1949.

Mi van ma?

Mi van ma?

Jó G a z d á n k
névnapja.

Amennyi betű van
 tengernyi könyvünkben,
 annyi áldás szálljon
 jó G a z d á n k fejére!

Szeretettel kívánják:
 1949. Dezső napján

Pakizkai d.	Dezsa's new
S.D. Rueda	Földes Supplawa
Mérencé Juhász	Faragó József
Wodetbánya	Muzik István
Kandlauer	Előretekély János
Maani	Leomvadás
Fudorits József	Gyorky Ádám
Rátos László	Gimnázium
Halmi János	Pongy István
Weöres Sándor	Tassy Ferenc
Karta József	Országgyűlés
Bródy József	
	Sitvay Albert
	László Erőss

Serkenj fel könyvtárunk
apraja és nagyja!
Mi van ma, mi van ma?
Jó G a z d á n k névnapja.

Amennyi betű van,
tengernyi könyvünkben,
amennyi porszem van
könyvtárunk terében,
annyi áldás szálljon
jó G a z d á n k fejére!

N É V N A P I K Ö S Z Ö N T Ő .

1949.május 23.

Kedves jó főnökünk **KERESZTURY DEZSŐ**
 Téged éltesse e névnap i köszöntő.
 Vezetésed alatt pár hónapja állunk,
 És máris mindnyájan a szivünkbe zártunk.

Tudjuk, hogy könyvtárat vezetni ma
KERESZT
Sulyos felelősség, szívet, agyat repeszt.
 Helyes közéletet találni nem muri
 És maradni közben feltétlenül **URI**.

Épp ezért így ~~ekszünk~~ bajtársaid lenni,
 Munkádat munkánkkal is megkönnyíteni.
 Igyekszünk mutatni kitartást és erőt,
 Nehogy szomorítsuk a közkedvelt **DEZSŐT**.

Szelid macskaszemed ne álljon keresztbe,
 Ha mikor betoppansz nincs mindenki helybe.
 Pletyka, veszekedés, ne zavarja kedved,
 A könyvtár ne legyen kereplő nőgyelet.

Vészes igényeink összessugorítjuk,
 Munkahelynek, ma még, elég lesz egy kis
 lyuk.

Dolgozni abban is épp eleget lehet,
 Becsület a fontos, nem a külső keret.

Kupacok eltűnnek, megszűnik rámolás,
 Nem zavarja csendünk örök hurcolkodás.
 Kollegék, altisztek, nem lesz több praktika,
 A könyvtár ragyog majm, mint fényes patika.

A jó Isten adja, hogy jövő ilyenkor,
 Könyvtárunkra jöjjön a régvárt aranykor.

Adja, hogy akkor is megünnepelhessünk
És teljes létszámmal megéljenezhessünk.

Férfiak, szedjétek a hangotok elő,
Kiáltásatok: éljen jó főnökünk **DEZSŐ**.
Leánykák, alias nyolc könyvtári huri,
Karban harsogjátok: éljen **KERESZTURY!**

- . - . -

Várjatok egy cseppet, mert még nincsen
vége,
Van ám könyvtárunknak még egy ünnepelt-
je.
Hiába bujik el, nincsen nagyobb, mint ő,
Jöjj, hadd öleljünk meg, ő is **SIMONYI**
DEZSŐ !

Ne brummogj, hogy Te is előtérbe kerülsz,
Ezegyszer karmunkból bizony nem mene-
külsz.
Most el kell szenvedned szeretetünk
átkát,
Kérjük Rád mindnyájan az Isten áldását!

A s z e g é n y k i s g y e r m e k
p a n a s z a i

D e z s ő n a p j á n . . .

Én Istenkém, aki áldott,
Mondd: van e még befolyásod
Ott a hatos főosztályon,
Hat per kettes ügyosztályon..?

4

(Babitsra lehangolva.)

Itt bolyongok e nagy házban,
Roppant házban, rokkant házban,
Rokkant házban majdnem gyászban,
Hol az ősi Kaufmanákban
Muzeális szúfurás van.
S patkány surran patinásan...

Úgy szeretnék énekelve,
Énekelve, szárnyra kelve,
Véneket nem süvegelve
Élni aranyalmás kertbe',
Trógerekkel nem perelve,
S borsóra sem térdepelve.

Valahogy szabadon, szépen,
Mint a régi, égi réten,
Kis kutyámmal régi réten,
Asfodelosok tövében
Kergetőzni, s nem fődémen
töprengni nyíreői hévben.

Két "kacsóm" most összetépszem,
S kis fohászt mondok ekképen:
Én Istenkém, aki áldott,
Mondd, van e még befolyásod
Ott a hatos főosztályon,
Hat per kettes ügyosztályon?
Mert ha lenne befolyásod,
Te, ki minden gondom látod,
Eszközöld ki, hogy e házban,
Patkányfürta patinásban,
E sok éltes bácsi, néni,
De legalább e sok néni
Mind, mind kisgyerekké váljon,
Vélem ispilángot járjon,
S verset többé ne írkáljon!

5

"E m l é k e z z ü n k

r é g i e k r e l . . . "

" Gy ö r k ö s y A l a j o s t
regöli éneke,
Mert így parancsolja hő vágyam
énnekem,
Hét országra szóló jubileum mián:
Negyedszáz éve van az Akadémián."

H Ồ S - Z Ö N G E M É N Y .

Véreim, magyarok, végvári vitézek!
Patinás kort, régmúlt időket idézek:
Nótát fujok egy szép örömhír okául,
Egy felhőkbe nyuló magas bérc fokául -
Bizton tudom, hogy ez nem lesz nekünk
kárul.

Sőt belőle ránk is nagy tisztesség hárul.
Toppantok kacérul, kurjantok hegyeset,
Ropok kiskun módra táncot, nagy begyeset:
Sej - haj! Dinom-dánom! Muzsika, vigasság -
Három a tánc! Három a magyar igazság!
Györkösy Alajost regöli énekem,
Mert így parancsolja hő vágyam énnekem
Hét országra szóló jubileum mián:
Negyedszáz éve van az Akadémián.
De bár nagy ember ő, én sem vagyok kutya:
Ész teszi az embert, nem a retye-rutya,
Ész meg van itt, akár kölcsön is száz
lattel -
Halljátok hát szómat illő áhítattal!

Hej, szép idők jártak az ős hajdankorban:
Hajnalig mulattuk potya disznótorban,
Duskálkodtunk borban, hemperegtünk porban
S álltunk zaci előtt ménkü hosszú sorban.
Még párbajt is vívtunk /és nem is keve-
sen! /

S udvaroltunk buzgón, pajzánul, hevesen.
Ételnek, italnak olcsó volt az ára:
"Négy szürkébe jártunk pompás vacsorára
Ki a mamájával, ki a papájával,
Ki a babájával, ki a bűbájával -
Fludorovits Jolán sok lelki kincsével,
Józsi bá) legendás, kajla, bőszi pincével,
Lengő termoszával, sok más többszincével
S kackiás, hivalgó sex-appeal tincsel.

Alice aranyszínü szép szőke hajával,
Égkék szemével és egy zacskó kajával,
Messzeségbe vesző rejtélyes nyomokkal,
Magasan, karcsun, telt bakfis-idomokkal,
Örömsugárzással "Magnificat" arcon,
Mely győzelmet arat minden földi harcon.
Györkösy Alajos a huncut májával,
Szinnyei József a keresztkomájával;
Simonyi dus tót és cigány tudásával,
Munkácsy Mihály egy fazék rizskásával,
Király István egy nagy nyaláb csereklýével,

Csima, Kovács egy-egy szatyor csőregével,
Vidra kislányával, a csöpp Csörikével,
Rozgonyi Baba egy tányér sült csirkével.
Livia ellátva minden széppel, jóval:

Sok virágcsokorral és sok udvarlóval,
Lovász Károly egy szép ezüstös csótár-
ral,

Melich János egy nagy szófejtő szó -
tárral.

Somogyi hugával, egy csinos pizséval,
Erzsi vig arcával és angol misszéval.
Egy boldogult lélek farkas-szukájával
És egy X.Y. ványadt csukájával

(Gyengébbek kedvéért az eb Török Pálé -
Aki a csukára nem vél, az nagy málé,

Mert nem érti az meg az okos beszédet
Ismertető jelét hát ezekből nézzed:

Bármiféle dolog úgy illik markába

Mint "Életírás" szak alsó balsarkába

"Skalp vadász", "Vadölő", "Winettou" élete -

Mert ott volt mind. Kérdés: közben let-
széledt - e?)

Ám tudja meg Karcsi, Pista, Bandi, Imre,

Hogy van bűnbocsánat az én vétkeimre -

Meghajtom a térdem és halkan megkérdem:

Telket vettem Érdem - vajjon az nem ér-
dem?

Hej, de nem sokáig tartott a vig nóta,
 A deli dalidót valaki eltó'ta:
 Mert szelet vetettünk és vihart arattunk;
 Nyul hátára ültünk és hoppon maradtunk;
 Vérünk céltalanul akószámra mértük,
 Nagy bűneink voltak, bűnhödtünk is értük;
 Árva fejünk felett sustorgott a bomba,
 Majdnem belecsapott a csámpás lábomba;
 Amink volt, men tudtunk gazdálkodni vele,
 Vihar prédája lett vityillónk fedele,
 Kihullt kezünkől a veszett fejsze nyele.
 De mert megmenthettünk néhány paszuly-
 karót,

Két repedt köcsögöt s egy rongyos taka-
 rót

És ezt az egész szép nagy biblotékát
 És mert nem nyeltük el egészen a békát
 És mert volt puliszkánk, sőt néha olajos-
 Megérdemli hálánk Györkösy Alajos.

Ő volt csutoránknak aranyló szín-bora,
 Fegyelmező vezér s igaz jó cimbora -
 Ki ezt meg nem érti, annak feje kába.
 Még Halmi sem léphet Lojzi nyomdokába!

Közös volt a sorsunk, közös volt a bérünk.
 Közös rét itta be hulló piros vérünk.
 De a hü cimbora, ha jó: jó, ha baj van -
 Jó volt a jóban is, de még jobb a bajban.

Csodáltuk a szavát, bámultuk a léptét.
 Harcain hős kardja volt a biztos lépték.
 Melle volt a bástya és az örök határ,
 Ahol ellenség járt: a török, a tatár.

Ha zugott a vihar és szakadt az eső,
 Karon fogott: "Vigyázz, bajtárs, mert eleső"!
 Ha tűz volt, pernye hullt, égett, lángolt
 a nád,

Csőbröt ragadott: "Oltsd, benn ég apád,
anyád!

Bajban nem az fontos: ki haljon, ki éljen.
Baj van: most szófiát senki ne beszéljen!
Fiuk, itt tennünk kell, akármit is ten-

nünk,
Amit lehet - ha van lelkünk és Istenünk!"

Ő volt a daliák hősök gyöngye, bátra,
Ott volt mindenütt, hol legény kell a
gátra.

Többet ért, mint harminc ember egy rakás-
ban -

Még talán rajtam is tultett egyben-más-
ban.

Nem a földre nézett, hanem föl az égre.
Megtanított sok szép örök bölcseségre:
Hogy a lényeg a fő, nem a gönc és gunya -
Kolbász: jó, ha görbe; férfi: szép, ha
csunya.

Mert egyes-egy edül a felső régiók
Érnek valamit, ha - mint nála - régi jók.
De a szivünk ne a szánkat beszéltesse -
Györkösy Alajost az Isten éltesse!

De - ime - látom a csillagok forgását.
Látom bőségszarunk borának csorgását.
Nézek a jövőbe és sok szépet látok:
Elmulik fejünkről a turáni átok.

Reménység csillog át a buskomor esten:
Megsegít bennünket az örök Uristen.
Lesz még rangos ünnep és hangos vigalom.
S hegyen-völgyön dali, gangos lakodalom.

Egy-két év múlva - ha összekerülközünk
 Bor lesz mosdóvizünk, kolbász törülkö-
 zőnk.

Hatökrös gazda lesz - bizony! - minde-
 hányunk,

Lesz tajtékpipánk és illatos dohányunk.
 Lemossa vétünket munkás két tenyerünk.
 Szebb kor jön: lesz édes szőlőnk és

lágý kenyerünk.

Nektárt iszunk, fürdünk mézben, tejben,
 vajban,

De inséget látunk minden földi bajban.
 Zászlaját lengeti a Mahatma Gandhi,
 Puskát hoz Türr Pista meg a Gari Bandi
 /Azaz Gari András/. A kulák-akció
 Megbukik, Iszkol a csáklyás reakció,
 Felszabadul a hős Hellas és Trácia
 És virágba borul a demokrácia.

Látó szemem előtt a fátyol meglegbben -
 De hadd mondhassam el kissé konkrétebben.

Amint mondám: virrad, tünik az éjtszaka.
 Főleg Ponyinak lesz majd aranykorszaka.
 Mert hisz tudjuk, hogy: "Ars longa,
 brevis vita" -

Többet ér egy kislány, mint száz
 jezsovita.

Látok csodálatos, gyönyörű hölgyeket,
 Kik megszépítik a hegyeket, völgyeket.
 Léptük olyan, miként ringó légi bárka,
 Szemük: mint pirinkó kis égi madárka.
 Kantairt hoznak, ha fáj a szivünk árván.
 Szavukra kigyul a hétszinű szivárvány.
 Megenyhitik néma lelkünk zimankóját.
 Csillapítják gőgünk rátartí póreit,
 Kitágítják törpe homlokuk köreit.
 Békét turbékolnak csüggeteg pillánkra.

Égkéket hintenek pilledt pupillánkra.

Sok oka-foka van ennek a listának:
Nem csoda, hogy tetszik a Ponyi Pistának.
Caruso módjára beáll basszistának,
Mussolini módján fölcsap fascistának.
Ráfekszik bőszen a nő-sportra és ordót
Kap, mert fölállítja a világrekordot -
Gigászi erővel, de ideálisan,
Ám a végletekig és makszimálisan.
S Dezső, ki hir szerint erkölcsében ódon:
Kecske-ólját söpri aszkétikus módon.
Lecsökkenti szerény napi eleségét:
Óvja nagy strapától kedves feleségét.
Látom a távolban Pataky Máriát,
Ki komponál remek, hatásos áriát,
Melytől a borus ég mosolygósra derül,
Sőt Berlász Jenő is vig táncra penderül.
Felépül Schillerné, könyvtárunk tündére -
Éltesse az Isten szívünk örömére!
Györgyi - kit minap szállított a gólya -
Lesz a katalógus tokok pártfogója:
De, hogy Györgyi együtt jár népes nyájunkkal

S gürcöl örömünkre édes mindnyájunkkal
/Noha tudom, hogy a hencegés rut vétek/
Büszke öntudattal kiáltom felétek:
Azt - a kultusz után a- nekem köszön-
jétek!

Erika kér és kap egy szives tanácsot:
Kakastejjel süt szép kakós kalácsot.
Gondozza a meghitt házi birodalmat
S olvassa buzgón az angol irodalmat.
Loci férjhez adja kedves Kati lányát,
Alice ajnározza könyvtárunk ponyváját
Fluci hiven őrzi baleset-pénztárát,
Aki nyakát szegi nem vallhatja kárát:

Husz fillér segélyt kap temetkezés
végett

S ráadásul csöndes, örök békességet.
Ferit honvágy gyötri, emigrál buvában
S olasz alkirály lesz Addisz-Abébában.
Livia bő kézzel méri az iccéket.
Károly vesézi a "Turul"-t s a "vicéket",
Ámde kedveli a szende görlicéket
- Kivált Gorlicében - s kultuszállam-
titkár

Lesz majd ^{és} abból ránk nem is háramlik
kár.

Aszu lesz kupánkban, nem ecetes lőre -
Jó Melich Jánosnak köszönünk előre.
Vill

Villany-erő végzi a kutató munkát.
Futószalag hordja a tizórás sunkát.
Czagány József lesz az üzem-átállító -
Berci meg udvari szén- és faszállító.
Szabó József talál - mint én kiskoromban
ban -

Vagy husz aranygyűrűt egy rakás korom-
ban.

Imre - mint kispap - papramorgót
éget.

János megfedi a BESZKÁRT-elnökséget -
S eladván peckes, de lábhijjas divá-
nyát,

Eljegyzzi búbájos angol tanítványát.
István bátyánk - miként mészarós, ha
kancsal -

Collstokot ránt s üt vág egy mázsás
furdanccsal.

Buzogánya elől menekül a gyáva
Szörnyü ijedtében Besszarábiába.
Dezső földhöz csapja rozsdás, vén
mordályát

S megszemplélvén gárhes gebéi bordáját
Bezörget vadul a kuria-ablakon:

"Téns ur, hull a jószág ilyen szűk
abrakon!"

Keresztury - ifju, de gondos ujjazda -
Nem csapja lovait holmi gizbe-gazba,
Hanem megsarcolja jól a magas kormányt
S szerezh a csikóknak izletes takarmányt.
Lám, itt a "Wirtstafel" vagyis "gazda-
tábla"

- Amint szemlélteti a mellékelte ábra.
Mert itt szép s jó minden, mint egy
kedves névnap:

Köszönet és hála Kereszturynénak,
Ki - mint a kelő nap - ránk hinti suga-
rát:

Most látjuk először, s már igaz jóba-
rát.

De ne higgyük, hogy szebb már nem lesz
életünk,

Mert ennél még százszor jobbat remélh
hetünk:

Rádió-bemondó lesz majd Józsi bácsi
/Eszkimó-nyelven, ha valaki kíváncsi/
S - habár tán nem is lel hitelre
Önöknél -

Bennfentes fickó lesz a szép művész-
nőknél.

Természetes, hogy frakk-mezzel ru-
házkodik

S fennhéjázásában úgy elkanászkodik,
Hogy derogál neki komázni Önökkel-
Enkább enyeleg a bájdus táncosnőkkel.
S erre a pénzt zsákszám - mindnyájunk-
nak atyja,

Szeretett Főtitkár Urunk osztogatja.

V I S Z O N T Ó D A

Mélyen tisztelt költőnk! Magister
Faragó!

ez époszra vajjon ki lesz válaszádo?
Azt hiszi Ked, nálunk hiányzik a bagó?
És másnak vénája nem rimtől fakadó?
Arme virum cano,quit...egykor Bácska
jó

Földjéről hozott fel egy fene gőzhajó
Akadémiánknak kincsektől dagadó
könyvtárába, ahol ő sosem lankadó
szorgalommal lesi, jön e már olvasó,
kinek csak oly könyv kell a legfelső
fapó-
cok hátsó sorából, mely ha helyén van,
jó

vagy úgy rejtőzik, mint fűben az
ibalyó.

Ilyenkor e máskor szelidem baktató
létrát ragad gyorsan s azt mint egy
kis fado-
rongot viszi oda, hol számát szimato-
lóan addig turkál,vájkál ott fenn a po-
ros többi könyv közt,mig megvan a lap-
pangó -
az se baj ha közben poros lesz a zakó.

Ha meg ez olvasó esze olyan fakó,
hogy még a kívánt könyv címét sem
tudja so-

xor kinyögni, akkor megmondja,mi való
neki.Sépen együtt gyúrják a kataló-
gust mig az illető ezen elragadó
előzékenységgel így beérve szapo-
rán ellejt ,s lelkében ama reményt
hagyó

hit marad, hogy máskor ő lesz a könyv-
kapó.

lakó

Hiszen költőnk nem oly albertfalvi lakó
ki ne tudná jól, hogy mennyire van Makó
Jeruzsálemtől - s mert vasuton meg gya-
lo-

gosan összejárt sok földet, tájat s a ló
meghordozta csaták terén is - noha szó
erről ritkán esik - végül is a fato-
rnyos honából (itt nem kellett neki
Kató!),

lányért Suomiba ment, mint válogató.

S mert érében minden látszat ellen, val
módon piros vér foly, nem pediglen savó,
nemcsak szép asszonnyal, hanem még egy
ragyo-
gó diplomával is tért haza az Apó.

Sok reményük talán itthon sem lesz
csaló,

hisz a fizetésből bőven telik a hó
elején s közepén pár napig, hogy

szalo-
na jusson kenyérre. Sőt nem hallgatható
el, hogy náluk még vany néhány ezer
szapo-
ra fehér egérnek is van ennivaló...

Minthogy mindenkiből nem lehet sem
kano-

nok, sem püspök, avagy más gazdag

halandó,
nem árt az, ha bárki bölcsen latolgató
s azt nézi, hogy miként mehet jobban
a dó-

ga. Mert hát pórul jár az életnek tapo-
sómalmában, aki nem eléggé gyako-
rolja magát ama sok önmegtagadó
erényben, ami csak bölcseknél kap-
ható.

Költőnk ezért ha most itt az iro-
dalo-
mnak gondjában ama munka feladato-

4
kat is kapja, hogy - mint a trójai
faló -
cipelje át a sok kiadványt is szako-
kat egy helyről másra - míg túri a
rakó-
mindig filozofál a kosarat tartó
többi bölcseinkkel. Csak a Minden-
ható
tudja, hogy ekkor mily sokról folyik
a szó.

Ám sok más hibáját is mérhetni akó-
val. De most hallgatok, mert másként
a bakó

vágná el a nyakát. Nem varrna a szabó
neki annyi ruhát, s a cukrásztól

habo-
scsókokat sem kapna. Pedig hát ő
Lafo-

ntainéhoz hiven mindig csak arra go-
ndol, ~~hogy~~ hogyan zenghetne ő is úgy
mint Tago-

re, Gőte vagy Adi. Mert oly műforgató,
ő, kitől még sokat várhat a halandó!

És habár szépsége nem is éppen Adó-
nisz s hatalma kisebb, mint egykora
Napo-

leoné volt, az ő homlokát múzsacsó-
koknak többje éste. Vajnamöjnen kacsó-
ja kente fel fejét s ihlettel úgy
pako-

lta teli az agyát, hogy abból sem kako-
fónia ne süljön ki, sem soha mako-
gássá ne váljék szép eszméinek gyako-
ri áradozása. Ezért - ha harpago-
ni módra nem spórol úgy velünk -
majd a fo-

rditásaiból egy igen szép finn antho-
lógia bizonynal joggal elvárható.

De hogy ezt megszüljje, jó volna a
Szampó
madzagját még jobban felkötni. S ha
az ó
kantele húrjait is újra felhango-
ló ihlet megszállja, azt hiszem,
nem csaló-
dom abban, hogy később még többre
sarkaló
sikerben lesz része. Mert hogy nem
szabad ó-
lyan képességeknek parlagon maradó
módon elvesznie, az már nyilvánvaló.

Dadog a mondandó, ha sok az a és az ó!

Dadog a mondandó, ha sok az a
s az ó !
Mi haszna volna, óh, ha több e
kósza szó?

Valóban borzasztó, ha óda lankadó,
únja az olvasó, meg a sok hallgató.

Csak jóbaráti szó a sorba font
való...

Ad astra sic itur - Magister Fara -
gó!

R i m k a l a P á l .

K a c a g
a
K ö n y v t á r .

" az egyetlen motor:
mélységesen átélt, bölcs emberi
humor!
ez legyen bennetek, növelje kedvetek.!!

P r o l ó g u s

SZÉPSÉGES DÁMÁK!

NEMES URAK!

PILLANATNYI MUZSÁNK:

"VIDÁM HANGULAT"

KÖSZÖNTELEK!

Percnyi türelemért esdeklek szerényen,
Rövid lesznek Don-ok s szép Donnák - ígé-
rem.

Bevezető szónak egyetlen értelme,
Hogy éles elmétek elnézésre kérje.
Ugyanis Könyvtárunk férfi-népessége
/Fehérszemélyekre e helyt nincs szüksége/
Támadásra készül, állit pellengérre
Boldog-boldogtalant, kényére-kedvére.
S hogy valamiképen meg ne sokaljátok,
S ne hulljon fejünkre se szitok, se átok,
Villámháritóul sugok bölcs tanácsot,
Minek jó hatását majd végül látjátok.

Bármit is mondjanak, mi első hallásra
Gonosz, csipő, szuró avagy tán parázna,
Meg ne ítéljétek, hiuságban bántva:
Inkább nézzen ki-ki őszintén magába.
Mert amit döfködnek, nem a légből kapják,
Magunkban hordozzuk minden vádjuk magvát.
És ha eltulozzák vagy kifigurázzák:
Tréfáló kedvünknek adja bizonyosságát.
Minden szavuk mélyén szeretet van rejtve,
Hisz csakis annak van javítani kedve.
Ezért kérve-kérlek, zokon ne vegyétek
Ha néha felbillen csekélykét a mérleg.

Szép Hölgyek, bölcs Urak, emigy felkészülve

Türje mindannyiunk /magam beleértve/,
Ha a támadásnak gyilkos furdancsai
Netalán képesek fejbekólintani.
És ne gondoljátok, hogy ti többet kaptok,
Mint riadtan leső, szükölő szomszédok.

Lehet, hogy mondókám hatástalan marad,
De tudok idézni nagyobb hatalmakat:
Isten adományát, melyet ránk pazarolt,
Nélküle az élet keserű és unott.
Ám ha rátalálunk, az egyetlen mótör:
Mélységesen átélt, bölcs emberi humor!
Ez legyen bennetek, növelje kedvetek,
Oldja fel készülő epeömlésteeket.
Adja kezetekbe a borospoharat
Éltesse veletek a rágalmazókat!
Akinak pediglen bölcs humor sem használ,
Az többet veszített e pár gyatra szó--
nál.

Kinlódni fog csuful:ám vessen magára,
Méltán szurkálhatja Belzebub villája!

Rejtélyes DÁMÁK!
Fenkölt URAK!
Hódolva köszönöm
Jóindulatukat!

Átadom helyemet gigász kollegáknak,
Kik árgus szemekkel veséinkbe látnak!
Hallgassátok őket csepp jóakarattal,
S ne fukarkodjatok bátorító tapssal.
Ma ragadjon égbe humor könnyű szárnya -
Hétfő munkanap lesz e kedd, szerdán
sincs zárva!

MIKROFILM É HIRADÓ

/Apró filmkockák a könyvtár életéből./

Szerkesztette
az AGYATRÖSZT II., Korlátolt Felelősségű
Társaság.

Könyvtárakkal, muzeumokkal és színházak-
kal szemben k é z i r a t .

A szerkesztőség régebbi tapasztalatok alapján szükségesnek látja előre is kijelenteni, hogy lapunk szigoruan erkölcsös. Felkérjük tehát Könyvtárunk szebb-lelkü hölgyeit, hogy mimóza érzékenységükből, intézetünk csunyábblelkü férfiai pedig, hogy kaján beröhhögéseikkel ne szinezzék el ártatlannak elgondolt szavainkat. Felelősségünk teljes tudatában mégegyszer ünnepélyesen kijelentjük, hogy lapunk tartalma fehér. Ha pedig mi valamire azt mondjuk, hogy fehér, az fehér. Legfeljebb enyhén rózsaszín, de semmiesetre sem fekete. Na!

EGYÜTT A KÖZÖNSÉGGEL.

Uj viszony alakult ki a felszabadulás^{után} a közönség és az akadémiai könyvtári személyzet között. A háboru alatt megsérült könyvtár helyreállítását közönség és könyvtáriak közös erővel végezték. Munka közben közelebb kerültünk egymáshoz. Jobban megismertük és megszerettük egymást. Ennek a közös építésnek köszönhető, hogy közönség és könyvtáriak között meghitt, jó viszony jött létre. Ennek legbeszédesebb bizonyítéka az a hatalmas méretű önkéntes anyagi támogatás, önként felajánlott ingy~~enes~~ munka, amellyel a közönség százezrei bekapcsolódtak a főkönyvtárnoki és tisztviselői lakások helyreállításába. De ezen anyagi támogatáson kívül a munka közben kialakult ószinte jóviszony közművelődésünk egész könyvtári sectioja korszerűsödésének is szilárd bázisa és egyxre hatékonyabb támogatéja lett.

Elérkezett végre az ideje annak, hogy megalakítsuk a Közönségi Munkaközösséget. De óvakodnunk kell attól, hogy működésének körét előre megvont szigoru határokkal körülbástyázzuk. Rugalmas, harcias szervezetre van szükségünk, amely a rá várakozó nagy feladatokat dinamikusán tudja megoldani. Meg kell alakítanunk a Munkaközösségen belül az évjáratok szerint szelektált szakosztályokat s ezzel kapcsolatban a könyvtári személyzet korosztályainak revidiálását és szelektálását.

Ez a legsürgősebb feladat.
Ezt kell még a legélesebb harc árán is
minél előbb megoldanunk. Tisztában va-
gyunk azzal, hogy ez ~~x~~ nehéz feladat,
de a történelem fejlődése sokszor állí-
totta nehéz feladat elé népünket. S a
feladatokat éppen napjaink tanúsága
szerint megoldottuk. Ezt az új felada-
tot is meg tudjuk és meg fogjuk olda-
ni.

Tisztában vagyunk azzal is,
hogy könyvtári személyzetünk tekinté-
lyes része már bekapcsolódott ebbe
a küzdelembe. Az a réteg, mely a Kö-
zönségi Munkaközösséget s annak te-
vékenységét minden erejével támogatja,
helyesen értékeli, korszakunk ajándé-
kának, egy régóta esedékes gesztusnak
tekinti a dolgozó közönség felé, s a
közönség széleskörű bevonását a könyv-
tári munka, a könyvtári erkölcs irá-
nyításába, ellenőrzésébe valóban se-
gítségnek, támogatásnak tartja.

Igyekezünk jóakaratu meggyő-
zéssel befolyásolni habozó kartársa-
inkat s mutassuk meg előttük a kész-
séges bekapcsolódás hallatlan távla-
tait és előnyeit. Aki pedig szabotál-
ni akarja terveinket, arra k e m é n y
ö k l ü n k ~~ixx~~ f o g l e

l e s u j t a n i ! ! !

TRÓGEREK VIDÁM DALA.

Mindannyiunk nyalka gyerek,
Mi vagyunk a hős trógerek,
Sej, haj, dáridó,
Fütyül a rigó!

Terelgetjük könyv-gulyánkat,
Fujdogáljuk furulyánkat,
Sej, haj, tilinkó,
De szép pirinkó!

Füles kosár a pajtikánk,
Portörlő rongy a patikánk,
Sej, haj, jaj be szép
Ez a görbe szék!

Mi vagyunk a nagy legények,
Kár, hogy kissé vérszegények,
Sej, haj, Hekuba,
Kevés a guba!

Ez a kupac egér-rágott,
Kösd fel, hékás a nadrágot,
Sej, haj, most kurjants,
Megtelt a furdancs!

Kedves sportunk: ivás-övés,
De legkivált a céllövés,
Sej, haj ronda bu,
Szép a randevu!

Sétaterünk sima aszfalt,
Vigyázz: amid van, csak azt fald,
Sej, haj, csak azt fald,
Hagyd meg az aszfalt !

Krumplit eszünk vagy hat tállal,
Komák leszünk a Nagy Pállal,
Sej, haj, Boldizsár,
Nekünk bor is jár!

Kikeletkor szép a berek,
Mindegyikünk nyalka gyerek,
Sej, haj, apafej,
Forr-e már a tej?...

.....Azaz tea, vagyis csája,
Mert még hosszú lesz a pálya,
Sej, haj, nincs bajunk,
Trógerek vagyunk!

17

H Ö L G Y E K K A R D A L A .

Mi vagyunk a helyre lányok,
Bübjos huncut zshiványok,
Sej, haj, zshiványok,
Kis boszorkányok.

Mi vagyunk a helyre lányok,
Megfejtést váró talányok,
Sej, haj talányok,
Rátarti lányok.

Mi vagyunk a helyre lányok,
Habár egy kissé kajánok,
Sej, haj kajánok,
Vig csalogányok.

Szebb a férfi, ha fermányos,
Agglegény-élet hiányos,
Sej, haj, hiányos,
Válasszon, J á n o s !

K ö z l e k e d é s i

B a l e s t

Ponyi István könyvtáros egy hölgy-
ismerőseivel sétált a Rózsadombon.
Egy utcasarkon a Könyvtár egyik
bájos állandó látogatónőjébe ü-
között.

Ponyit a Rókusban á p o l j á k.

H I R E K .

U j c s ú c s t e l j e s i t m é n y .
Tóth Laura háztartásbeli, tegnap több
mint 16 könyvet katalogizált. Tettének
oka ismeretlen.

S z o r g a l o m j u t a l m a .
Györkösy Alajos indítványára az Akadé-
mia igazgatósága elhatározta, hogy a
"Goethe-szoba" analogiájára az u.n.
kis-szobát "Schillerné-szobának" neve-
zi el. Nem felel meg azonban a ténynek
az a hiresztelés, hogy a szomszédos
helyiségeket is el fogják nevezni a-
zokról a tisztviselőkről, akik azok
gyarapítása körül kiemelkedő érdeme-
ket szereztek.

H i r e k a z a g y t r ö s z t
t e r v e i r ő l .

Agytrösztünk legutóbbi tanácskozása
ismét a késő délutáni órákba nyult.
Nyireő osztályvezető nagy érdeklődéssel
és zajos helyesléssel elfogadott, ré-
gen várt expozéja után, minthogy a
főkönyvtárnok hangsúlyozta, hogy a
pénzügyi fedezetre vonatkozó tárgya-
lások és ígéretek kedvező mederben
folynak, az agytröszt a tőle megszö-
kott valóságérzéssel a következőkben
foglalta össze az 1960-89. évek-
terjedő tervszakaszban megvalósítás-
ra váró feladatokat:

1./ Az altisztek száma 4-re
duzzasztandó fel.

2./ A szolgálati idő reggel 1/2 8-tól este 1/2 9-ig terjedő tartamra csökkentendő le, az ebéd-szünet 1/4 órára emelendő, két-óránként felváltva 5 perces gramofonmússorral, csuklógyakorlatokkal és önképzőkörrel.

3./ A hivatalban való pontos megjelenés céljából az alkalmazottak arányos ~~rejonokba~~ telepítendőket; minden rejonból reggelenkint autó szállítja be a tisztviselőket és este ugyanaz viszi haza. E célra 3 - 5 négyülékes lökhajtású autót fogunk beszerezni. Az áttelepítésnek tervrajzát Nyireő haladéktalanul kidolgozza s annak lebonyolítását Györkösy megszokott tapintatával két héten belül lebonyolítja. Férjek és feleségek nem kötelesek követni akadémiai házastársukat. Önkéntes csatlakozás meg van engedve. Az autók beszerzése azonnal megtörténik, mihelyt a megígért fedezet kiutalást nyer.

4./ A könyvtárban a következő üzemek létesítendőek:

- a./ papirgyár
- b./ könyvkötőműhely
- c./ hölgyfodrászüzem
- d./ írógépezem
- e./ műszaki hivatal
- f./ ruhamagazin
- g./ mélyhűtőház
- h./ espresso
- i./ hullaház
- j./ krematórium

Sötétkamra már van elég s ezért újabb

létesítésétől az agytröszt eltekintett.

/Helyszüke miatt folytatását a következő számunkban hozzuk./

T i l t o t t m ü t é t e n
érték rajta Tassy Ferenc állítólagos tanárt. Fel nem vett könyveket gyömszölt aktatáskájába, hogy olvasásra hazavigye. Tette a könyvtár tisztviselői körében óriási feltűnést és közfelháborodást keltett. Valószínűleg örökre eltiltják a könyvkölcsönzéstől.

F é r f i a k a t v e t k ö z t e t e t t Wodetzkyné, Rüblein Livia. Azzal védekezett, hogy kizárólag mosatás céljából szedte el a férfiak köpenyeit. A nyomozás tovább folyik.

D e b r e c e n i t u d ó s i t ó n k jelenti: Az Egyetemi Könyvtár helyreállítási munkálatai közben szenzációs leletekre bukkantak. Egy bombaakozta törmelékhalmoz aljában csodálatos módon sértetlenül találtak egy 50-szer 368 méretű nylon-fődelű bakelit-kazettát. A kazettában - az egész bibliografus-világ nagy megkönnyebbülésére - sértetlenül találták meg az egyetlen katalógus-kartont, amelyet a Budapestre magasabb állásba távozott volt könyvtárigazgató, mint szabvány-cimfelvételi normát az ereklyetárban, illetve könyvmuzeumban elhelyezett. Találtak még egy vizhatlan vászonba göngyölt 126 kg-os csomagot is a volt

igazgató racionalizálási terveivel. Ezek értékének megállapítására bizottságot nem kell kiküldeni.

N a g y s z a b a d t é r i é s
c i r k u s z i j á t é k o k a z
Akadémián március 15-től megszakadá-
sig. Rendezők: Györkösy Alajos és
sameszei. Nyaktörő trapéz- és létra-
mutatványok. Tűznyelők és bűvészek.
Egyedülálló panoptikum fényes ala-
kokkal: a világ első kuriózum-gyűjte-
ménye. Idomitott teherhordó lovak.
Mókuskák, galambocskák, bogárcák,
cicuskák és egyéb állatkák. Disznók.
Céllövés és lepényevés. A világhírű
Ej uchnyem-kórus. Meglepő világítási-
és hangeffektusok. Előadások görög-
tűzzel.

A n ő k e g y e n j o g u s á g á-
é r t . A könyvtár nőlatogatóinak né-
pes küldöttsége kereste fel a kultusz-
minisztérium illetékes ügyosztályát
s azt a kívánságát fejezte ki, hogy
a főkönyvtárnoki tisztelet nővel tölt-
sék be. Szerintük egy nőnek rövidesen
sikerülne az, amivel férfiak hosszú
sora eddig eredménytelenül kísérlete-
zett: a könyvtár állományának végle-
ges felállítása. Ennek eléréséhez a
maguk részéről is felajánlják minden
tehetségüket, tapasztalatukat és
kitartásukat. A kérelmet szakférfiak
és szaknők bevonásával tovább tárgyal-
ják.

H I R E K K I A D Ó H I V A T A - L U N K B Ó L .

A Főtitkár ur szives volt a szerkesztőséget értesíteni, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Könyvkiadó-vállalatának Új folyama rövidesen megindul.

Ezt nemcsak azért tartja felette örvendetesnek, mert ezek egy évtizedes sorozat éled fel újra, hanem azért is, mert ezen új folyam kötetei - legnagyobb részben - a könyvtári tisztviselők szellemi szülöttei lesznek.

Ebben is igen komoly tanujelét látja a Könyvtár megújulásának. Mert nincs egy tisztviselőnk sem, aki érett elméművével ne sietett volna e téren is előmozdítani Akadémiánk kulturális törekvéseit.

Mivel azonban a mai viszonyok közt a könyvterjesztés munkája felette nehéz, a Főtitkár ur arra kéri társaságunkat, hogy a sajtó alól kikerülő kötetek kelendőségét szintén igyekezzezzék minél jobban előmozdítani.

A nagybecsű és köztük nem egy kimagasló jelentőségű kiadványok címeit a következőkben soroljuk fel:

KERESZTURY Dezső: A melózás dinamikájának pszichológiája.

KERESZTURY Dezső: A költészet pénzművészeti alapvetése a könyvtárszervezés terén.

KERESZTURY Dezsóné: Perzsa hatások a Gellérthegy-oldal

1947-48. évi népszaporulatában.

GYÖRKÖSY Alajos: Egy nagyérdemű fedélzetmester emléiratai.

GYÖRKÖSY Alajos: A pacal és más rokonértelmű szavak egyenértékei a klasszikus latinban.

SIMONYI Dezső: Alaprajzi párhuzamok stiluskritikai tekintetben e Flóriántéri x cella trichora és Páfrány-uti kecskeistálló között.

SIMONYI Dezső: Új megoldás a pásztorórák ingáinak szerkezeti megszilárdítására.

PONYI István: Gigászi hipotézisek a filozófia és pornográfia bifurkáns influenciájában a bibliotékai transportáció akcelerálására.

HARTAY Aliz: Az irodalom kézirattári problematikája, különös tekintettel Barth felfogására.

BERLÁSZ Jenő: A méterrendszer és a Magyar Tudományos Akadémia kézirattárának jövője.

PATAKY Mária: A francia irodalom porszakai.

SCHILLERNÉ Rudas Erzsébet:

A bibliografiai termelés és a termális grádus kisszobai fokozásának eredménypárhuzamai.

MORAVEK Endre: Ceterum censeo Kárnap-
lót eltökéletesíteni.

FLUDOROVITS Jolán: A középkori latin-
ságtól a jelenkori titkárságig.
Egy félbeszakadt életprogramm
története.

HALMI János: A harmadik timótheusi-
levél és más efézusi problé-
mák. Avagy ha Pál megírta
volna – mit irt volna benne.

FÖLDES PAPP Károly : A pedagógia és
szomszédos szakok porológiájá-
nak kritikai dialektikája.

TASSY Ferenc: Olasz remniszcenciák a
kölcsonzési nyomozások kriminál-
pszichológiája mellett.

FARAGÓ József: Káprázat és valóság a
karácsonyi segélyek terén.
Trogerius mester emlékiratai
a raktárjárásról.

SÁFRÁN Györgyi: A kaparászat művészete
a tokszerű cimtárpolitikában.

NYIREŐ István: Az én módszerem. Avagy
szenteljünk naponta 15 percet,
minél ravaszabb könyvtári re-
formok kiagyalására.

Nagyhirű E l n ö k Urunkra
való tekintettel az Akadémia a jövő-
ben z e n e i k i a d v á n y o k
megjelentetését is feladatának tartja.
A legközelebbi ópuszok a következők:

PATAKY Mária: Ballettzene és porolázá-
si induló a könyvtári NORMA
operából.

WODETZKYNÉ - Dickens: Akinék tücsök
szól a tűzhelyén. Pulifón
szimfónia.

TIRAINÉ Tangl Erika: Vágyom egy gép
után, egy gép után epeszt a
vágy. Recitativo egy Royal
témára.

SZANDTNERNÉ Tóth Laura: Egy ékezetet
féltő szegény kis gyermek
panaszai. Elégia.

HALMI János: Nászinduló a "Nem házaso-
dom meg soha" című népszinmű-
ből.

CICMIL Henrik: Variációk a "Leise
fliehen meine Lieder" melódiá-
jára.

CICMIL Henrik: ~~Variá~~ Notturmo amoroso
can-durban.

. - . - .

További kiadványok előkészületben.

T R Ó G E R E K G Y Á S Z D A L A .

Éldegélünk lassan, noha nem fényesen,
Vergődünk, ha nem is büszkén és kényesen.
Abban reménykedünk, hogy jobb lesz idővel,
Feltéve, hogy addig kibirjuk tüdővel.
Mert ha elolvadnak a jegek és havak.
Ujra trógerolunk, mint az igáslovak.
Fujjuk a riadót, ország-világ lássa:
Kincs-szállító kordénk kész az indulásra.
Jenő hettykén lépdél a hős dali pályán,
Pista délcegen ül rokkant paripáján.
Karcsi fogai az ezüst-zablát rágják,
Imre piszkafával löki a saraglyát.
János haját Józsi serény-en szaggatja,
Józsi hátát János bottal cirógatja.
István kelevézt ránt, Feri öklét rázza.
Szabó, Czagány, Berci harcdalunk kontrázza.
Bandi, Dezső, Lojzi, a három vén kulák
Jártatja bőszen a házsártos pampulát,
Amely szélességben megfelel husz colnak.
Hölgyek ijedtükben székeken táncolnak,
Mert cincog az egér: van szörnyü sikongás,
Mintha riogatná kürtjét a kis kondás.
Ilyen képet mutat könyvtárunknak tája.
Szegény trógereknek így szól bus nótája.

- . - . -

A B É K E S Z I G E T É N .

/Egy negyedóra a kisszobában./

Idő: 1948. december.

-Jó reggelt, jó reggelt, na mit csinálnak az emberek?

- Szervusz, Lojzikám, már megint mindenki lóg. Az altisztek állítólag fát hordanak, a Dezső Attila sirjáról értekeznek a raktárban két idegen mukival, a nők reggeli kozmetikájukat végzik, a többiek pedig ujságot olvasnak.

- Na, mindjárt rendet csinállok, csak először elolvasom a "Kis Ujságot."

- Lojzikám édes, nem adnál előbb egy icike - picike naptárkát? Egy kis mesekönyv is lehet. A Tassynak nem kell róla tudni!

- Jó reggelt kívánok!

- Na, itt az egyik pacák! Hol vannak a többi altiszt urak?

- A Czagány a feleségét ápolja, a Berci meg pénzért ment a főpostára. A minisztérium most küldte a tizedik tizenhatezret, csupa különmunkadíjra. A Főtitkár ur már csinálja is az elosztás tervét, csak kevesli a pénzt, ami egyre fog jutni.

- Fűtsek be a kályhába?

- Drága Szabókám, fűtsön be gyorsan, meg lehet itt fagyni, csak 25 fok van.

- Jaj, ne fűtsenek, meg lehet itt örülni! Ugye nem kell, Lojzikám?

- Nincs egy csepp hideg kint sem, 10 fok lehet. Ha így marad, tovább

folytathatjuk a hurcolkodást. Én már beszéltem a Kutival, két nap alatt kiüritjük a nagyraktárt. S akkor aztán megint visszahordhatunk mindent oda, ahol volt. Ezzel meglehetünk a télen, s tavasszal jöhet a belső hurcolkodás. Ünnepnapokon közben lehet porolni és söpörni. Hát kell itt valami ujszerű hároméves terv? Eddig is olyan nagyszerűen hurcolkodtunk minden terv nélkül!

- Jó reggelt kívánok! Jesszusom, a teámat kirágták az egerek! Még szerencse, hogy amit megettek, ki is pótolták. Itt van még a multkori skatulya, kár lenne eldobni ezt a teát! - Na, az első turnusét feltettem.

- Jó reggelt kívánok! Egy kicsit elkéstem, mert ebédvendégem volt Beregszászból, egy ruszin görögkeleti patriarka. Dezsőke, vagy Lukinich nem kerestek? Jó pofa ez a Dezső. Még Berlinből ismer, ahol együtt voltunk a Collegium Hungaricumban. Az egész Collegium rajtam szórakozott. Mert azt tudja, hogy én egy Exemplar vagyok? No, még egy kicsit elolvasom az ujságot, aztán megint megyek dolgozni.

-Jó reggelt kívánok! Nyireő igazgató ur kérdezteti, hogy van-e már tea?

- Az igazgató ur nem tudna személyesen ide fáradni? Na! Egyébként csak negyedóra múlva lesz, alászolgája!

- Jó reggelt kívánok! Lehet már teát kapni? Egészen ki vagyok merülve, már egy félórája tanulmányozom a Kaufmann egy maiusculáját. Barátom, milyen finom pergamen, micsoda csodála-

tos színek. - Egyébként az izraeli rádió tegnap este bemondta, hogy...

- Azt hallgassa meg, amit az én beregszászi patriarkám mondott! Ez egy Oreskovich-fiu, akinek a nagynénje az én nénikémrel járt tánciskolába Ungvárront, ahol az ősei híres kurucok voltak...

- Hogy is mondjam, jó reggelt kívánok. Itt van egy altiszt kollegám a Parlamenti Könyvtárból és folyton finn... finn... hogy is mondjam csak, ...altáji szavakat mormol. Nincs itt valaki, aki vissza tudna finn...finn... hogy is mondjam csak... altáji nyelven válaszolni neki?

- Itt láttam Ligeti professzor urat az előbb, azt keresse meg az emeleten. Csak ne zavarjanak már, mert az új Nyireő-féle katalógizálási szabályzatot nézem át és még csak a 2.000.-ik pontig birtam elvergődni. Még 3.000 hátra van.

- Jó napot kívánok. No, Mária, kipihente már a nap fáradalmait? Hál' Istennek jó kondícióban van! /Megvergeti a hátát./ - /Egy hang: Jó trükk, jó trükk!/
- Gyerekek, most el kell mennem a városba, de szeretnék veletek délfelé több dolgot megbeszélni.

- Van valami ujság, főkönyvtárnok ur?

- Semmi különösebb, csak tegnap a G.F. elhatározta, hogy félévre visszamenőleg nem engedélyez magas- csak mély építkezést. Így a terveinket megint át kell egy kicsit alakítani. Az első emeleti helyiségeinket le fogjuk bon-

tani és a helyett a pincét fogjuk befödémezni. Nyireő holnapra csinálja meg a terveket. Sárkányt tegnap beosztallították a Lipótmezőre, de az nem baj, legrosszabb esetben Nyireő fogja vezetni az építkezéseket. Mit lehet tudni, hátha szerencsénk lesz? – Ja igen, holnaptól nálunk lesz Tolnai Gábor, akit létszámon csökkentettek. Majd Györgyi mellé lesz beosztva. A menekült kontingens erre a hóra ezzel ki van meritve. Jolánka, már megcsinálta a személyzet hároméves tervét? Nyireő mindenesetre rendeljen még 50 íróasztalt, hogy legalább a legközelebbi jövőre fel legyünk készülve! De ezt még majd megbeszéljük. Szervusztok!

– Viszontlátásra, jó napot kívánok!

– Dicsértessék az Ur! Földes-Papp igehirdető urnak hoztam a nazarénusoktól egy Jaeger-alsónadrágot és egy melltartót.

– Tessék a főraktárba menni!

– Készen van a tea? Nagyszerű! Szóljanak, hogy az első turnus jöhet!

– Megvan a tea? Igen? Köszönöm szépen. Egészen kimerített a Kaufmann. Micsoda remek ez a tea! Valami egészen speciális aromája van. Livia, meg kellene aranyozni a maga kezecskéjét!

– Lehet teázni?

– Kész a tea?

– Megvan már a tea?

– Én is kérek egy csészével!

– Jut még nekem?

– Egy kolbász, Bandi bátyám!

– Mókuskám, hol voltál az este?

- Az éjjel megint alig aludtam, Pali olyan sokat motoszkált.

Már nem fogom megkapni a Royal gépet, mert tegnap Nyireő olyan gépet látott, amelyik egy gombnyomásra magától ir és utána kigumizza az egész oldalt.

- A Halmi nősülni akar. Megkérdeztem tőle, hogy megvannak-e hozzá a kellő előfeltételei?

- Alapvető életfunkcióiban zavarai vannak egyeseknek. Az ilyenek pl. nem tudnak létrára mászni.

- A Kechesztuchiék macskájának csodaszép fchka van.

- Mária, a férjemet tegnap éjjel óta mintha kicserélték volna!

- Pista, láttalak tegnap a Zsuzsival.

- Gigászi teljesítmény volt. 10 találat. 500 forintot kaptam érte. Jövő héten megint játszani fogok a totón.

- Kuglóf az?

- Kérlek tisztelettel, Aladár bátyám, ez marhaság.

- Szivecském, hogy ez neked milyen jól áll!

- Sajnos idővel nagyon megpuhul a henger!

- Az Imréét is ki kellene már cseréltetni!

- Az Alice ujabban nagyon nyugtalan, nem tud egy helyben ülni.

- Rá kell feküdni az Aktársra.

- Livia tette bele fordítva.

- Na, én mára már eleget dolgoztam.

- Ha te Tunggram, én Poprád.

- Némelyiknek nagy kell, némelyiknek kicsi, némelyiknek egész, némelyiknek fél, némelyiknek forrón, némelyiknek langyosan, némelyiknek szűrve.

- Hogyis mondjam, egy olvasó van itt. Könyvet szeretne kapni.

- Hát hol vagyunk? Az erdőben? A könyvtár 1950. január 17-ig zárva van, átalakítás miatt. Új vezetés, márványlift a házban. Ecco mio... ahogy elődeink mondták.

- Hogy is mondjam, ki fogom dobni. /Megujuló zajos helyeslés minden oldalon./ Faragó: kidobja.

Livia: "Jöhet a második turnus!"

/És minden kezdődik újra
előről.../

- . - . -

S Z E R K E S Z T Ő I Ü Z E N E T E K.

R e c e p t k ö n y v t á r i p i k n i k r e .

Kivánsága szerint itt közöljük a receptet: Végy mindenkitől 1.50-et; szedj össze diákabrákot, egérszórt és citromokat. Iktasd és növedéknaplózd. Keverj hozzá fáradt vizet és bőségesen staubold be az egészet Györkösy cukrával. Az így nyert gyurmát áldasd meg Halmival s azután a Nyireő-féle szabvány formára /1:2/ szaggasd ki. Megsütés után tálald fel az egészet saját találmányodként a titkárságnak. Ha megmaradnak, az is jó. Ha nem, akkor valamit kifelejtettünk a receptből.

L é l e k b u v á r .

Faragó és Erika csoszogása között mélyreható különbségek vannak, melyek oka kétségkívül a nemek különbözőségében rejlik. /Ld.: Weininger, Nem és jellem, bevezetés. - Kretschmer, Körperbau u. Charakter. 246-249. II. 11. - Mátrai László, Karakterológia. 10.köt. 50.1. J. Bloch: Korunk nemi élete. 2.tábla hátulról./

N a i v a k a d é m i k u s .

Ki kell önt ábránditanunk. A szóban levő intézmény nem teaház, a felszolgálók nem gésák, a fehér leplek nem kimonók, a köcsög nem szamovár és ott nem lehet összesülést tartani.

T a p a s z t a l a t l a n

F ő k ö n y v t á r n o k

Akar gyors eredményt? Igérjen és adjon is jutalmat.

Á r v a l á n y h a j a s s z ó k e -
s é g . Nem értjük felháborodását.

Ceatis omnia casta. A teás pohár is csak tisztább lett a fűtőtest vizétől. Hogy a víz fáradt volt? A fáradtság nem piszkít és nem szégyen. Ha a kettő azonos lenne, képzelje el, milyen piszkos lenne és hogy szégyelné magát Szentpétery Imre két órákor.

V i d é k i k i s l á n y n a k .

A kéredezett lelkipásztort~~z~~ jelenleg az Akadémia Könyvtárába is bejár. Hogy "Jóska lányom" című nagysikerű tiszteletpéldány kaland~~z~~regénye jelenleg még melyik könyvtárban található, nem tudjuk. Talán az Országos Könyvtári Központ ki tudná nyomozni.

S á f r á n G y ö r g y i

Megérdeklődtük a Kereskedelmi Minisztériumban. Semmi akadályja annak, hogy a könyvtárban gyertyalerakatot kétesítsen.

C z o l l s t o c k Jenő egyet.rk.tanár Leveléből megdöbbenve értesültünk, hogy magát is megfertőzte a minden áron való reformálás szelleme, melyből kifolyólag mindent miliméterre lemér, ami kezeügyébe kerül. A magunk részéről óvakodni fogunk attól, hogy személyesen találkozzunk. Minden részvétünk közvetlen környezetéé. Hát kellett még maga szegény Alice-nak?

M e r e v s z ö g h y E r z s é b e t
Az országgyűlés tényleg törvénybe iktatta a nők teljes egyenjoguságát. Teljesen értjük felháborodását s követelését, hogy helyet kapjon a könyvtári agytrösztben és ott nehéz súlyával képviselje a nők érdekeit.

A l b e r t f a l v a i m e n y e c s -
k e . Örülünk, hogy Faragó akadémikusunk bökversei olyan mély benyomást gyakoroltak Önre. Sajnáljuk, hogy általában már nem gyakorolt olyan mély benyomást a költő. Ugy tudjuk, Faragó szorgalmasan dolgozik s így remélheti, hogy előbb-utóbb Önt is megverseli.

O s z t á l y f ő n ö k - o s z t á l y -
v e z e t ő . Jó régi viccekkel felfrissítheti bágyadt vicckészletét, ha kiveszi az Akadémia könyvtárából Nagy Imre "Bölcs Rabi a mellényzsebben" és "Móricka az ő mulatságos vicceivel" című monumentális műveit és a "Zaftos adomák" című kötetet.

- . - . - . -

A P R Ó H I R D E T É S E K .

T á r s a s á g b e l i u r i n ő k,
a tudományos státusban, kitűnően brid-
zselnek, valamit a háztartáshoz is ér-
tenek, délutáni komoly elfoglaltságot
keresnek. "Délelőtt pihenünk" jeli-
gére.

S z e n t f ő l d r ő l s z ó l ó,
évtizedek óta bevált előadásomat sze-
retném gramofónlemezre felvétetni.
Tőkeerős társat keresek. "Biztos
existencia". Ajánlat a kiadóba.

E l c s e r é l n é m alig használt
~~xxx~~ miniszteri osztályfőnöki álláso-
mat kicsi, de biztos existenciára,
"multamban nincs öröm" jeligére.

N e d d o b j a e l régi gramofon-
lemezeit/ Egy Zerkovitzért 10 Simonyi
Dezsőt adok. "Pataky, a hangszerki-
rálynő."

F á r a d t v i z levezetésére
használjon Mária-üveget.

N e m c s a l á s , n e m á m i -
t á s! Kamatmentes kölcsön 1949-ben!
A "Közért" Akadémia utcai fiókja a
"Segítő Máriához". Népjóléti Minisz-
tériummal szemben.

N e t e r e g e s s e k i a könyvtár
szennyését. Diszkréten átveszi külön-
böző darabjait és pár hét alatt fel-

tűnés nélkül kimosatja disztingvált
urinő "Szerecsenmosdatás" jeligére.

D r á m á t Sekszipir, egeret leg-
jobban Faragó irt. Anyaintézet:
Akadémia u. 2. Leánytelep: Albertfalva.

N e v á g j a l e a f e j é t ,
ha kitették állásából. Jelentkezzék
haladéktalanul a Tolnai-Keresztury-fé-
le elhelyező irodában.

Ö n h i b á j á n k i v ü l paróki-
átlanított theol.mtanár szívesen pasz-
torál nőket az Akadémia oszlopcsarno-
kában a nap minden szakában. Nadrágosok
előnyben. Jelentkezés "Sétálva is lehet"
jeligére.

P e r i p a t e t i k ú s m a g á n-
t a n á r , strapabíró, okos munkabe-
osztásu, hozzáillő, emelkedett szelle-
mű, csevegni és sétálni szerető part-
nert keres. "Együtt trógerolunk télig"
jeligére.

I s t e n e s p o n y v á t minden
tételben vesz "Parasztpárti házapos-
tol". Ugyanott középkori latin szótár,
valamint pedagógus rum és pálinka kap-
ható.

H a s z n á l t b u t o r t , író-
gépet, számlálógépet, porszívót, lám-
pákat, szőnyeget, mindent veszek, csak
könyvet nem. "Nem ószeres, hanem re-
formkönyvtár" jeligére.

M i n d e n n ő k a p h a t ó -
egy kis eszmecserére, ha Ponyi-féle
módszerrel meganalizálja, "Lelki
masszázs" jeligére.

M i s z t i k á t , órasmesterséget,
ókori földrajzot és cigányt egyforma
tökéletesen tanítók kizárólag délel-
lőttönként 10-2-ig. "Aktárs." jelige.

N e s z ó r j a p é n z é t , ha
illatosítani akarja magát, drága, bódi-
tó szappanokra. Modern könyvtár csak
Nyireő-féle, olajjal szagtalanított
könyvtárosokat használ.

É l n y o m d a igazgatójának hitve-
se hóvégi opera-szükségletének fede-
zésére diszkrét espresso folyóirat-
és metszettárának megszervezését vál-
lalja mérsékelt díjazásért. Ajánla-
tokat "Nem vagyok már gyerek" jeligé-
re a naphegyi autóbusszmegálló ujság-
árusához kérek.

N e v e r j e k i , ne rázza ki,
hanem inkább szivassa ki poros
inkunabulumait "vampyr" nylon por-
szívóval. Vezérképviselet és porszi-
vózás Nyireő könyvtárosnál.

"J o b b , m i n t o t t h o n "
p e n s i o . Akadémia u. 2. Minden
forgalomtól távol. Zavartalan pihenés,
tartózkodó személyzet, férfikiszolgá-
lás. Magános, intim különtermek. Du-
nára néző, gazdag állványozású olva-
sószooba, óriási erotikus könyvgyűjte-
mény, makrofilm-vetítésekkel. 10
órai teák. Menekültek, átutazók és
repülők kedvenc találkozó helye.

Ujítás a s z a k c i m t á r b a n .

/Egy ismeretlen javaslatai a szak-
címár néhány elnevezésének korsze-
rűsítésére./

1. Állattan:
P r a e a n t r o p o l o g i a .
2. Embertan:
P o s t a n i m á l i a .
3. Jog /"klasszikus..."/
A n o m á l i a .
4. Orvostudomány:
T a p o g r á f i a .
5. Gazdaságtan /"kapitalista..."/
L o p o g r á f i a .
6. Politika:
L a p u l o g r á f i a .
7. Irodalom:
L i t t e r a t o r t u r a .
8. Nyelvészet:
S z l á v m i s z t i k a .
9. Könyvészet:
M o l y o g r á f i a .
10. Utazás:
D i s s z i d o l a j r á f i a .
11. Könyvtártan:
T r ó g e r o g r á f i a .
12. Könyvtár:
T e a h á z .
13. Tudós pótdíj:
N i m o l e - g r a n d - f i a m !

- . - . -

"M e g s z á m l á l t a t t á l

é s

r n a k

t a l á l t a t t á l . . "

"Ülj hitvesem, ülj az ölembe ide:
Megagitállak egyszeribe..."

Z e l k Z o l t á n k a a
k o n y h a s z é k e n .

"Viaszkos vásznu konyhaszéken
Ültem..." / József Attila./

És Zelk Zoltánka, mivel író
Már ült efféle konyhaszéken.
És aki ezt nem érzi által,
Az nem is költő kéremszépen.

És nem proletár és nem korfi,
Akit nem ért viaszkos vászon
Ott, hol rendszerint ül az ember.
/De Angyalföldön és nem Vácon./

És zelk zoltánka, mivel író
Viaszkos vászon székre termett.
És kollektive érzi egyre,
Hogy mire nehezül egy termet.

És kollektive érzi mélyen
És ez az érzés szociális!
Hát hogyste volna ő is költő,
Mikor ennyire zseniális

Mikor ő illen zseniális!
És ült viaszkos konyhaszéken!!!
És aki ezt nem tette kérem:
Az ne nyafogjék illeték'len

Az ne nyafogjék ~~av~~atlatlan
Miként a macskák május éjen
És hagyja zelk zoltánkát élni:
A Muzsával a konyhaszéken.

A k ö n y v t á r n ó t á j a .

Réten, réten, sej a

K e r e s z t u r y - réten.

Réten, réten, sej a KERESZTURY
réten,
Ott kaszálok én az egész éven,
Könyvtermésnek színe-javát hordom,
Kolhozunkban nincsen semmi kulák-
gondom.

Két óra van, sej kettő akar lenni,
A könyvtárból haza lehet menni.
Hazamegyünk, sötét már a raktár,
Egereknek szolgál már a nagy inventár.

Kertben, kertben, sej a KERESZTURY
kertben,
Csereznyefa áll a közepében;
csereznyefán szüretel a könyvtár,
"önként vállalt" nyolc óra munkája után.

Budafok - Kelenvölgy,
KERESZTURY - kert,
1949. június 9.

Egy karrierista kukac végsőhaja.

Még soká élhettem vóna
Kukacnak is dicső korba'
Láthattam vón unokákat,
kik már lepkemódra szállnak.

A tudomány haladtával
Egy szép prémes papmacskával
Kereszteztek volna kérem,
S nagy kukaccá lenne lényem.

S mivel az új kor is sarkall;
Felhagyván a kisiparral
Nem cseresznye kukac lennék,
Állami dinnyébe mennék!

Boldogok, kik könyvet rágnak,
Oktávok s kvartok közt hálnak,
S dunaparti csendes széfben
Halnak agyvégelgyengülésben.

De engem már ide s tova
Emészt sovány tanár jonha,
Uzsom e keserű lében,
S vélem sok pondrótestvérem.

Bélbolyhok kara zendül,
S vonaglok a félelemtől,
Mert hallom, hogy ezt korogják:
"Vessük el a kaja gondját!"

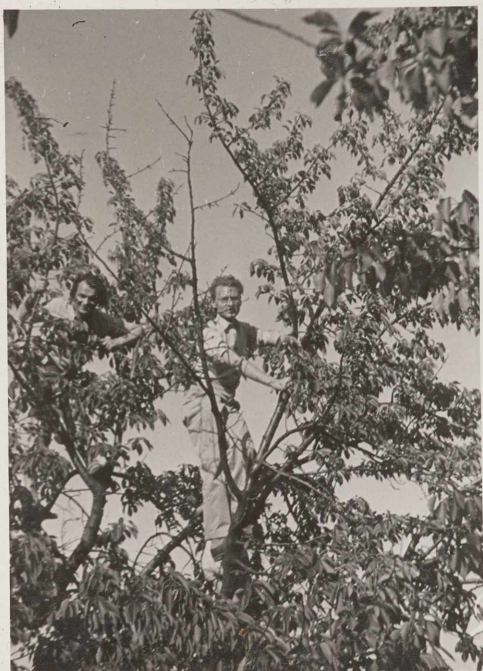
"Életnivónk szintje magos!
Pláne, míg van gyümölcs: magos,
Hus kerül e boldog bélbe,
Éljen gazdánk és a béke!"

Igy lett karrierem vége!...

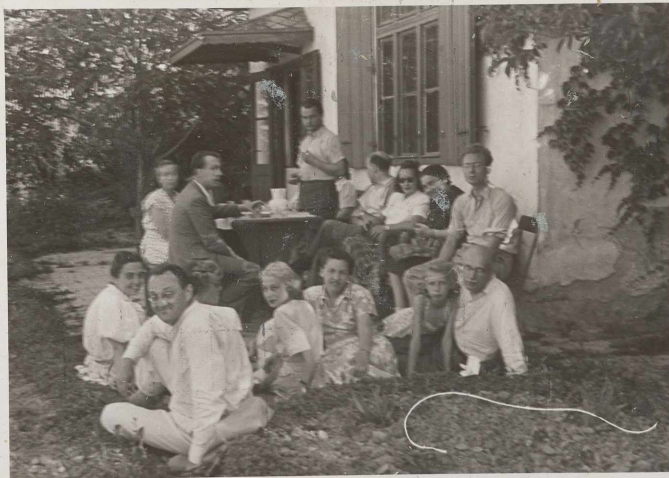
Egy vegetáriánus.

Cseresznyefán szüretel a könyvtár...

Az Olvasó tragédiája.

Röpdráma

1 felvonásban

Irta:

P ö d l e c .

Szin: Az Akadémiai Könyvtár olvasóterme.

Idő: 1949. október 15. dél.

Fődezső (jön, Györgyivel) :

De most már igazán leadjuk a rádiókommunikét. Hétfőn megnyitjuk az olvasótermet. Remélem, minden rendben van végre.

János: Margarete, the books , are they on the book-cases?

Gréti, a könyvek a könyvpolcokon vannak?

Gréti: No, the books are not on the book-cases, they are on the floor. Nem, a könyvek nem a könyvpolcokon vannak, ők a padlón vannak.

Fődezső: Hát itt még nincs minden bevásva. Pista , miért áll a számozás?

István gazda: Nem áll, csak folyamatosan van. Itt egy könyv hiányzik s a Faragó most ugrott be a raktárba, hogy kihozza.

Fődezső: Nem megy ez tulságosan lassan?

István gazda : En mondtam, hogy ez ugró számozás. Ez lassu, de a legmodernebb. Egy modern könyvtárban... (Négyszázötven óriási könyvhalmot visz át a szinen az egyik sarokba, mely el van takarva könyvekkel. Alóla egy siri hang):

A siri hang: Jaj, megint elájulok!...

Bandi (egyik kezével villámgyorsan 5 könyvet revideál, másikkal benyul a sarokba és gépiesen felmossa Erzsit) Mondtam, már Czagány, hogy hagyjanak egy kis rést a katalogizálók-nak, hogy levegőt kapjanak. Különben sohasem leszünk készen!

Fődezső: Még mindig hoznak új anyagot?

Aldezső: Én mondtam, hogy ez marhaság. Elég lett volna a Pallas lexi-
kon, egy Akadémiai Értesítő
sorozat és egy kis Bréhm. Minek
ide más? Eddig is megvoltunk
ennyivel. De én már nem szólok
semmit.

Fődezső: Ez a szekrény már teljesen kész?

István gazda: Igen, ezt már beszámoltuk.
De úgy látom, hogy ehhez a szek-
rényhez inkább a halványlila ~~köté~~
tések passzolnának. Ki fogjuk
az egészet cserélni. A Kővágó
már megtette az előkészületeket,
a papírt megvette...

Fődezső: (gyanakodva) És mindez holnap
estig?

Jolánka: (lihegve berobog Alice-szal)
Mégsem mentem el szabadságra.
Rémes álmom volt. Azt álmodtam,
hogy mindent kicseréltek, amit
én egy fél év alatt beraktam.
(Nézi a könyveket.) Hát persze!
Ez már egész más anyag! (Elkese-
redve) Pedig én hányszor kifej-
tettem... (Megint kifejti).

Alice: (Folytonosan helyesel)

Fődezső (Györgyihez): Azt hiszem mégsem
adjuk le a kommunikét!...

Függöny: (Rémülten a fejéhez kap és
ö s s z e r o g y .)

- Konec -

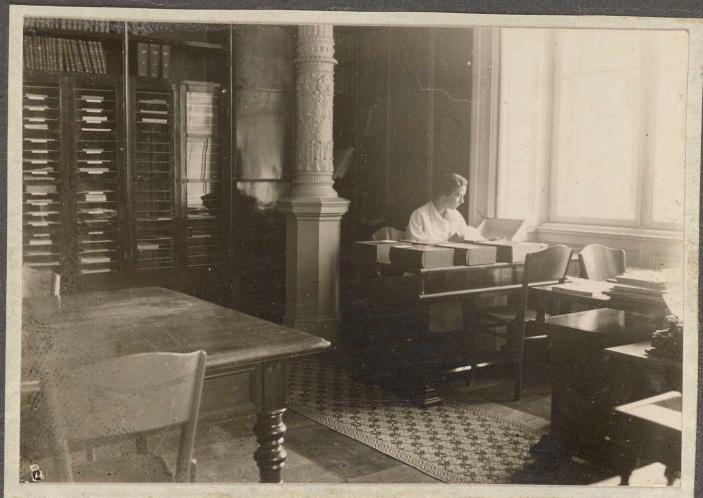
A kommunikét mégis leadjuk...

FOND

177/62

Dr. GALGÓCZINÉ
könyvkötészete
JÓZSEF NÁDOR-TÉR 10

KACAG A KÖNYVTÁR

